

**Základní škola DOBŘÍV, okres Rokycany
příspěvková organizace**

Jak hodnotit dětskou výtvarnou práci				
Kritéria hodnocení	Hodnocení	Komentář k hodnocení	Další aspekty hodnocení	Hodnocení
nazírání na skutečnost, práce s vizuálně obrazným vyjádřením				
tvárové a barevné vyjádření			Fáze hodnocení kreativní činnosti 1. fáze tušení problému 2. nalezení kritéria hodnocení 3. vysvětlení 4. alternativní řešení	
kvalita linií				
vyjádření objemu a prostoru			Estetický prožitek	
dekorativní řešení plochy			senzorický	
použití techniky a materiálů (i radost z práce)			motorický	
autentičnost výtvarného projevu			imaginativní	
psychologická přiměřenost výtvarného projevu			intelektuální	
čistota výrazových prostředků			emocionální	
koncepce (pojetí výtvarné práce)				
technická správnost (výtvarné techniky)			Typy vnímatele	
estetická hodnota dětské výtvarné práce			intelektuální	
využití motivace			emocionální	
výtvarné činnosti			asociativní	
síla výrazu			empatický	
zpracování syžetu (námet, příběh)				
využití formátu			Způsob provedení výtvaru a volba prostředků	
kompozice			grafický typ	
uzavřené objekty – překrytí			malířský typ	
perspektiva, výška od základny			plastický typ	
hustota textury			výtvarně konstruktivní typ	
modelace světla a stínu				
atmosféra			Metody a formy práce	
orientace objektů			vytvářet a uplatňovat aktivní vztah ke světu	
lineární perspektiva			všestranně rozvíjet tvořivé myšlení	
prezentace vlastní práce			kultivovat výtvarný projev	
dovednost hodnotit vlastní práci a práci druhých (proč se mi líbí)			respektovat typologické směřování	
přístup k práci, úsilí, iniciativa			uchovat radost z výtvarného projevu	
vynalézavost, promyšlenost, odvaha				
Kritéria tvořivosti				
citlivost k vlastní práci				
schopnost těžit z vlastních myšlenek				
původnost				
schopnost přeskupovat a utvářet				
schopnost analýzy (jádro věci)				
schopnost syntézy (vytváření nového celku)				
cílevědomá organizace				
zážitek z tvorby				
hodnocení tvůrčích výsledků				
originalita				
autentičnost hodnocení (vyplnutí ze				

situace)				
----------	--	--	--	--

Pravidla pro hodnocení žáků

- Hodnocení žáků upravuje Vyhláška č. 48/2005 Sb.
- Hodnocení žáků je nejučinnější zpětná vazba pro žáka, učitele i rodiče o správnosti postupu, průběhu a výsledku vzdělávání a je jednou z podmínek efektivního učení.
- Hodnocení chápeme jako proces shromažďování informací o dítěti, na jejichž základě upravujeme vzdělávací postupy tak, aby mělo dítě příležitost dále se rozvíjet a učit.
- Způsob hodnocení žáků musí být v souladu se školním vzdělávacím programem – žák je náš partner, hodnocení není způsob jak žáka ponížit a vyjádřit tak svou nadřazenost. Proto se zaměřujeme na poskytování pozitivní zpětné vazby každému dítěti. Každé dítě je možné pozitivně ocenit za konkrétní výsledky jeho práce, snahu, chování...
- Oč prvního ročníku jsou žáci hodnoceni klasifikací (o způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě).
- Sebehodnocení považujeme nejen za důležitou součást hodnocení, ale i za důležitou dovednost (kompetenci) podporující samostatnost a nezávislost na osobnosti učitele a pro uplatnění v dalším životě.
- Hodnocení žáků se vztahuje především k očekávaným výstupům formulovaným pro každý roční a předmět
- Hodnocení vyjadřuje míru zvládnutí očekávaného výstupu žákem.
- Hodnocení žáka zachycuje jeho pokrok v učení (žák je porovnáván se sebou samým, se svými předchozími výsledky) a s předem jasně stanovenými kritérii (očekávanými výstupy) nikoli s výsledky ostatních žáků ve třídě.
- Každý žák musí být předem srozumitelně seznámen s cíli vzdělávání a způsoby a pravidly hodnocení jakými bude hodnocen.
- Práce s chybou je významným prvkem procesu učení. Žáci mají právo dělat chyby. Ty jsou příležitostí naučit se to lépe.
- Pravidla pro hodnocení žáků jsou závazná pro všechny vyučující.

Hodnocení je nedílnou součástí celého procesu žákova učení, není vnímáno jako hrozba. Cílem hodnocení je poskytnout žákovi zpětnou vazbu, prostřednictvím níž dostává konkrétní návod, jak danou problematiku zvládnout, jak dovede zacházet s tím, co se naučil, v čem se zlepšil, v čem chybí a jak zlepšit svůj výkon. Vychází z přesvědčení, že každý žák se může zlepšit.

Hodnocení žáka vychází ze stanovení jasných cílů a konkrétních kritérií, kterými lze žákovu činnost a její výsledky poměřovat, na jejichž základě může i žák hodnotit svou práci. Hodnocení se soustřeďuje na individuální pokrok každého žáka, na hodnocení naplnění předem stanovených požadavků a směřuje k pochopení vlastních možností a stanovení si osobních cílů.

Učitel i žák pracují s výsledky hodnocení a na jejich základě stanovují strategii dalšího postupu. Učitel sděluje dětem cíle i kritéria úspěšnosti srozumitelnou formou, žáci se na formulaci často podílejí.

Nedílnou součástí hodnocení ve škole je též hodnocení chování a projevů.

Při celkovém hodnocení a klasifikaci žáků přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka, k jeho individuálním schopnostem, dovednostem a získaným kompetencím i k tomu, že žák

mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.

Kritéria hodnocení v předmětech s převahou výchovného zaměření

Při klasifikaci se hodnotí stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu, osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace, poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti, kvalita projevu, vztah žáka k činnostem a zájem o ně, estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti.

o Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně je rozvíjí. Vždy používá bezpečně a účinně materiály, nástroje a vybavení. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný a přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Aktivně se zajímá o umění a estetiku. Jeho tělesná zdatnost má vysokou úroveň.

o Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, převážně samostatný, využívá své osobní předpoklady, které úspěšně rozvíjí. Používá bezpečně a účinně materiály, nástroje a vybavení. Jeho projev je esteticky působivý, originální a má jen menší nedostatky. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje méně tvořivě. Má zájem o umění a estetiku. Je tělesně zdatný.

o Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Materiály, nástroje a vybavení používá bezpečně a účinně pouze někdy. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu.

o Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní i tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo

uspokojivé. Materiály, nástroje a vybavení většinou nepoužívá bezpečně a účinně. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malý zájem a snahu.

o Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Materiály, nástroje a vybavení nepoužívá téměř nikdy bezpečně a účinně. Jeho projev je většinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci.